

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 24. listopadu 2009
(OR. en)**

14907/09

**Interinstitucionální spis:
2009/0052 (CNS)**

**CODIF 124
COMER 168**

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: **NARÍZENÍ RADY o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí,
které nejsou členy Evropského společenství (kodifikované znění)**

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. .../2009

ze dne

**o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí,
které nejsou členy Evropského společenství**

(kodifikované znění)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů)¹,

s ohledem na návrh Komise,

¹ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství¹ bylo několikrát podstatně změněno². Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Mnohostranná obchodní jednání uzavřená v roce 1994 vedla k novým dohodám o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT). S ohledem na rozdílný charakter nových pravidel pro dumping a subvence je rovněž vhodné zavést pro každou z těchto dvou oblastí samostatný soubor pravidel Společenství. V důsledku toho se pravidla pro ochranu před subvencemi a pro vyrovnávací cla stanoví v samostatném nařízení.
- (3) Andidumpingová dohoda neboli Dohoda o provádění článku VI GATT 1994 (dále jen „antidumpingová dohoda 1994“) obsahuje podrobná pravidla, zejména pro výpočet dumpingu, postupy pro zahájení a provádění šetření, včetně zjišťování a zpracování informací, zavádění prozatímních opatření, zavádění a vybírání antidumpingových cel, doby trvání a přezkumu antidumpingových opatření, jakož i zveřejňování informací v souvislosti s antidumpingovými šetřeními. S cílem zajistit řádné a transparentní uplatňování těchto pravidel by měla být ustanovení dohody co nejvíce přejata do právních předpisů Společenství.

¹ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.

² Viz příloha I.

- (4) Při uplatňování těchto pravidel je k zachování rovnováhy mezi právy a povinnostmi vytvořené GATT nezbytné, aby Společenství přihlédlo k výkladu těchto pravidel svými nejvýznamnějšími obchodními partnery.
- (5) Měla by být stanovena jasná a podrobná pravidla pro určování běžné hodnoty. Toto určování by mělo být ve všech případech založeno zejména na reprezentativním prodeji v běžném obchodním styku v zemi vývozu. Pro účely zjištění dumpingu je účelné přesněji určit, za jakých podmínek lze strany považovat za strany ve spojení. Je účelné vymezit, za jakých okolností může být domácí prodej považován za ztrátový a nezohledňován a za jakých okolností může být brán za základ zbývající prodej nebo početně určená běžná hodnota nebo prodej do třetí země. Mělo by se dále stanovit přiměřené rozdělení nákladů, včetně situací při zahajování výroby, jakož i pokyny pro definici zahájení výroby a pro rozsah a metodu rozdělování. Při početním určování běžné hodnoty je kromě toho nezbytné stanovit metodu, která se musí použít pro stanovení prodejních, správních a režijních nákladů a pro zisk, jež by měly být v této běžné hodnotě zahrnuty.

- (6) Při určování běžné hodnoty pro země bez tržního hospodářství se jeví jako účelné stanovit pravidla pro výběr vhodné třetí země s tržním hospodářstvím, která má být pro tento účel použita, a pro případ, že nelze určit vhodnou třetí zemi, stanovit, že běžná hodnota může být určena jiným vhodným způsobem.
- (7) Antidumpingová praxe Společenství by měla být přizpůsobena tak, aby byly zohledněny změněné hospodářské podmínky v Kazachstánu. Je zejména zapotřebí početně určit běžnou hodnotu podle pravidel platných pro země s tržním hospodářstvím, pokud lze prokázat, že při zhotovení nebo prodeji dotyčného výrobku převažují pro jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, podmínky tržního hospodářství.
- (8) Je rovněž vhodné udělit stejné zacházení dovozu ze zemí, které jsou členy Světové obchodní organizace (WTO) ke dni zahájení příslušného antidumpingového šetření.
- (9) Je třeba jasně stanovit, že posouzení toho, zda převažují podmínky tržního hospodářství, se provádí na základě řádně odůvodněných žádostí podaných jedním nebo více výrobci, na něž se vztahuje šetření a kteří chtějí využít možnosti, aby se běžná hodnota početně určovala na základě pravidel platných pro země s tržním hospodářstvím.

- (10) Je třeba definovat pojem „vývozní cena“ a uvést, jaké úpravy je třeba provést v případech, kdy tato cena musí být početně určena na základě první ceny na volném trhu.
- (11) Za účelem správného srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou by měly být uvedeny činitele, které mohou ovlivnit ceny a jejich srovnatelnost a měla by být stanovena zvláštní pravidla pro provádění úprav, přičemž je třeba vzít v úvahu to, že při úpravách je třeba se vyhnout zdvojení. Je také nezbytné stanovit, že pro porovnání mohou být použity průměrné ceny, ačkoli individuální vývozní ceny mohou být porovnávány s průměrnou běžnou hodnotou, pokud se vývozní ceny mění podle uživatele, regionu nebo období.
- (12) Je nutno stanovit jasné a podrobné pokyny týkající se činitelů, které mohou přispět ke zjištění, zda dumpingový dovoz způsobil vážnou újmu nebo hrozbu vážné újmy. Při prokazování, že objem a cena dotyčného dovozu jsou příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, je třeba přihlídnout k účinkům ostatních činitelů, zejména k převažujícím podmínkám trhu ve Společenství.

- (13) Měl by být definován pojem „výrobní odvětví Společenství“, stanoveno, že osoby, které jsou ve spojení s vývozci, mohou být z průmyslového odvětví vyloučeny, a definován pojem „ve spojení“. Je rovněž nutno stanovit, že antidumpingové řízení může být zahájeno jménem výrobců v některém regionu Společenství, a stanovit zásady pro definici takového regionu.
- (14) Je nutno stanovit, kdo může podat antidumpingový podnět, do jaké míry by mělo tento podnět podporovat výrobní odvětví Společenství a jaké informace o dumpingu, újmě a příčinné souvislosti by měl obsahovat. Rovněž by měly být určeny postupy pro odložení podnětu nebo zahájení antidumpingového řízení.
- (15) Je nutno stanovit, jakým způsobem mají být účastníci řízení informováni o tom, které údaje příslušné orgány potřebují, a jakým způsobem jim má být poskytnut dostatek příležitostí, aby mohli předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Kromě toho by měly být jednoznačně stanoveny pravidla a postupy, které se musí při šetření dodržovat, a zejména pravidla, podle nichž se účastníci řízení musí v průběhu určité lhůty sami přihlásit, předložit své stanovisko a poskytnout informace, pokud se má k jejich stanovisku a informacím přihlédnout. Je rovněž vhodné stanovit, za jakých podmínek má mít účastník řízení přístup k informacím dodaným jinými účastníky řízení a možnost se k nim vyjádřit. Při shromažďování informací by měly členské státy spolupracovat s Komisí.

- (16) Je nutno stanovit podmínky, za kterých lze uložit prozatímní clo, a mimo jiné je nutno stanovit, že je lze uložit nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení. Z administrativních důvodů by mělo být stanoveno, že by Komise měla mít možnost toto clo uložit ve všech případech buď přímo na období devíti měsíců, nebo ve dvou etapách šesti a tří měsíců.
- (17) Je nutno stanovit postup pro přijetí závazků, jejichž pomocí je odstraněn dumping a újma, aniž je uloženo prozatímní nebo konečné clo. Je dále vhodné stanovit, jaké následky bude mít porušení nebo zrušení přijatých závazků a že prozatímní clo může být uloženo v případě podezření z porušení přijatých závazků nebo pokud je nutné provést další šetření pro doplnění skutkového stavu. Při přijímání závazků by se mělo dbát na to, aby navržené závazky a jejich vykonávání nevedly k jednání narušujícímu hospodářskou soutěž.
- (18) Je nutno stanovit, že šetření mají být zastavena zpravidla do dvanácti měsíců a nejpozději do patnácti měsíců od zahájení bez ohledu na to, zda byla nebo nebyla přijata konečná opatření. Šetření nebo řízení by mělo být zastaveno, pokud se zjistí, že dumping je nepatrný nebo újma zanedbatelná, a tato kritéria by měla být definována. V případech, v nichž je nutno přijmout opatření, je nutno určit podmínky pro ukončení šetření a stanovit, že by opatření měla být nižší než částka dumpingového rozpětí, pokud tato nižší částka dostačuje k odstranění újmy, a že je nutno určit metodu pro výpočet výše opatření v případech výběru vzorku prošetřovaných subjektů.

- (19) Je nutno umožnit vybrání prozatímních cel se zpětnou působností, je-li to považováno za vhodné, a definovat, za jakých okolností mohou být uložena, aby se zabránilo obcházení konečných opatření, která budou uplatňována. Je rovněž třeba stanovit, že vyrovnávací clo může být uloženo se zpětnou působností v případě porušení nebo odvolání závazků.
- (20) Je nutno stanovit, že opatření pozbývají platnosti po pěti letech, pokud přezkum neprokáže, že by měla být zachována. Je rovněž třeba umožnit, aby v případech, kdy jsou předloženy dostatečné důkazy o změně okolností, byl proveden prozatímní přezkum nebo šetření, aby se zjistilo, zda je oprávněné vrácení antidumpingového cla. Je rovněž třeba stanovit, že při novém výpočtu dumpingu, který vyžaduje nový výpočet vývozních cen, se se cly nenakládá jako s náklady vzniklými mezi dovozem a novým prodejem, pokud se tato cla odrazí v cenách výrobků, které jsou předmětem opatření ve Společenství.
- (21) Je nutno výslovně stanovit, že vývozní ceny a dumpingová rozpětí budou přezkoumány, pokud je clo hrazeno vývozcem formou dohody o vyrovnání a neodráží se v cenách výrobků, které jsou předmětem opatření ve Společenství.

- (22) Antidumpingová dohoda z roku 1994 neobsahuje žádná ustanovení o obcházení antidumpingových opatření, ačkoli se ve zvláštním ministerském rozhodnutí GATT uznává obcházení jako problém a jeho řešení bylo svěřeno Výboru pro otázky antidumpingu GATT. Mnohostranná jednání dosud nebyla úspěšná a až do obdržení výsledku činnosti Výboru pro otázky antidumpingu WTO by právní předpisy Společenství měly upravovat možnost vypořádat se s praktikami, včetně jednoduché montáže zboží ve Společenství nebo ve třetí zemi, majícími jako hlavní cíl obcházení antidumpingových opatření.
- (23) Je rovněž třeba ujasnit, jaké praktiky znamenají obcházení platných opatření. Obcházení antidumpingových opatření se může odehrávat buď uvnitř, nebo vně Společenství. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit, že osvobození od zvýšených cel, které již mohlo být poskytnuto vývozcům, může být poskytnuto i vývozcům, když se zavádějí nová a vyšší cla s cílem řešit obcházení antidumpingových opatření, ke kterému dochází mimo Společenství.
- (24) Je účelné umožnit pozastavení antidumpingových opatření v případě dočasných změn podmínek trhu, kdy je zachování těchto opatření dočasně nepřiměřené.
- (25) Je nutno stanovit, že dovoz výrobků, kterých se týká šetření, může být celně evidován, aby bylo možno následně uplatnit opatření proti tomuto dovozu.

- (26) Pro zajištění řádného uplatňování opatření je nutno, aby členské státy sledovaly dovoz výrobků, které jsou předmětem šetření nebo předmětem opatření, a výši cel, která byla vybrána podle tohoto nařízení, a předkládat o tom zprávy Komisi.
- (27) Je dále nutno stanovit, že v určitých fázích šetření je třeba pravidelně konzultovat poradní výbor. Tento výbor by měl být složen ze zástupců členských států a měl by mu předsedat zástupce Komise.
- (28) Informace poskytované členským státům v poradním výboru mají často vysoce technickou povahu a zahrnují přesné ekonomické a právní analýzy. Aby měly členské státy dostatek času na posouzení těchto informací, měly by jim být zaslány v dostatečném předstihu přede dnem zasedání stanoveným předsedou poradního výboru.
- (29) Je účelné upravit inspekce na místě pro prověření dodaných údajů o dumpingu a újmě, avšak tyto inspekce by měly být podmíněny řádným vyplněním obdrženého dotazníku.
- (30) V případech, kdy je počet stran nebo obchodů příliš velký, je nezbytné stanovit možnost postupovat výběrem vzorku prošetřovaných subjektů, aby bylo možné šetření ukončit ve stanovených lhůtách.

- (31) Je nutno stanovit, že nespolupracují-li strany při šetření uspokojivým způsobem, mohou být pro objasnění skutkového stavu využity jiné informace a že tyto informace mohou být pro strany méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovaly.
- (32) Mělo by být upraveno zacházení s důvěrnými informacemi, aby se zabránilo vyzrazení obchodních tajemství.
- (33) Je nezbytné stanovit, že oprávněné strany musí být řádně informovány o podstatných skutečnostech a úvahách a že poskytování informací musí probíhat s ohledem na rozhodovací postup ve Společenství ve lhůtě, která umožní stranám hájit jejich zájmy.
- (34) Je vhodné upravit správní řízení, v jehož rámci lze předkládat argumenty k otázce, zda jsou opatření v zájmu Společenství, zejména v zájmu spotřebitelů, a stanovit lhůty pro předložení těchto informací a právo dotčených stran na informace,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zásady

1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.
2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Společenství nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.
3. Země vývozu je obvykle zemí původu. Může to však být země jednající jako prostředník, kromě případů, kdy výrobky jsou například pouze přepravovány přes tuto zemi, nebo nejsou v této zemi vyráběny, nebo tam pro ně neexistuje srovnatelná cena.
4. Pro účely tohoto nařízení se „obdobným výrobkem“ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech s posuzovaným výrobkem, nebo není-li takový výrobek k dispozici, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku.

Článek 2
Zjištění dumpingu

A. BĚŽNÁ HODNOTA

1. Běžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplacený nebo mají být zaplacený nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku.

Pokud však nejsou obdobné výrobky vývozcem v zemi vývozu vyráběny ani prodávány, může být běžná hodnota určena na základě cen jiných prodejců nebo výrobců.

Ceny mezi stranami, které jsou podle všeho v obchodním spojení nebo mají dohodu o vyrovnání, nelze pokládat za ceny v běžném obchodním styku a nelze je použít k určení běžné hodnoty, pokud není zjištěno, že tímto vztahem nejsou ovlivněny.

V rámci šetření otázky, zda jsou dvě strany v obchodním spojení, je možné použít výklad podle definice „osob ve spojení“ uvedené v článku 143 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství¹.

¹ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

2. K určení běžné hodnoty by měl být obvykle použit prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu, pokud jeho objem činí nejméně 5 % objemu prodeje daného výrobku ve Společenství. Přípustný je však i nižší objem prodeje, pokud například jsou účtované ceny považovány za reprezentativní pro daný trh.
3. Pokud obdobné výrobky v běžném obchodním styku nejsou prodávány vůbec nebo jen v neuspokojivém množství nebo tento prodej neumožňuje z důvodu zvláštní situace na trhu přiměřené srovnání, určí se běžná hodnota obdobného výrobku na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk, nebo na základě cen platných při vývozu do vhodné třetí země v běžném obchodním styku, pokud jsou tyto ceny reprezentativní.

Za zvláštní situaci na trhu daného výrobku ve smyslu prvního pododstavce lze mimo jiné považovat případy, kdy jsou ceny uměle nízké, kdy existuje významný směnný obchod nebo kdy existují netržní zpracovatelské dohody.

4. Prodej obdobných výrobků na domácím trhu země vývozu nebo prodej na vývoz do třetí země za ceny, které se pohybují pod (pevnými a proměnnými) náklady na jednotku s připočtením prodejních, správních a režijních nákladů, může být z cenových důvodů považován za neuskutečněný v běžném obchodním styku a nezohledňován při určování běžné hodnoty, pouze pokud se zjistí, že se tento prodej uskutečňuje během delšího období ve významných objemech a za ceny, které neumožňují během přiměřené doby pokrýt veškeré náklady.

Pokud ceny, které jsou v době prodeje nižší než náklady na jednotku, převyšují vážené průměrné náklady na jednotku za období šetření, považují se za ceny, které umožňují pokrýt náklady během přiměřené doby.

Delší období činí obvykle jeden rok a v žádném případě nesmí být kratší než šest měsíců a prodej pod náklady na jednotku se považuje za uskutečněný ve významných objemech během takového období, pokud je zjištěno, že vážená průměrná prodejní cena je nižší než vážené průměrné náklady na jednotku nebo že prodej pod náklady na jednotku činí nejméně 20 % prodeje zohledněného k určení běžné hodnoty.

5. Náklady se obvykle vypočtou na základě záznamů vedených stranou, která je předmětem šetření, pokud tyto záznamy odpovídají obecně uznávaným zásadám účetnictví dané země a pokud je prokázáno, že tyto záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem daného výrobku.

Pokud náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku nejsou přiměřeně odraženy v záznamech dané strany, upraví se nebo se stanoví na základě nákladů jiných výrobců nebo vývozců v téže zemi, nebo pokud takové informace nejsou k dispozici nebo je nelze použít, na jakémkoli jiném přijatelném základě včetně informací z jiných reprezentativních trhů.

Doklady předložené pro řádné rozdělení nákladů se zohlední, pokud se prokáže, že se toto rozdělení nákladů provádí tradičním způsobem. Při nedostatku vhodnější metody se upřednostní rozdělení nákladů na základě obrátu. Jestliže se toto neuskutečnilo už při rozdělování nákladů podle tohoto pododstavce, provedou se přiměřené opravy pro neopakující se nákladové činitele, které se zanesou ve prospěch budoucí a/nebo současné výroby.

Pokud jsou náklady během části období krytí nákladů ovlivněny zahájením provozu nového výrobního zařízení, které vyžaduje značné dodatečné investice, a nižšími měrami vytížení kapacity, které vyplývají ze zahájení výroby během období šetření nebo části období šetření, vezmou se za základ nákladů na zahájení výroby náklady ke konci zaváděcí fáze s přihlédnutím k výše uvedeným pravidlům rozdělování a v této výši se zahrnou pro dané období do vážených průměrných nákladů uvedených v odst. 4 druhém pododstavci. Doba trvání zaváděcí fáze se určí se zřetelem k okolnostem daného výrobce nebo vývozce, nesmí však přesáhnout přiměřenou počáteční část období na pokrytí nákladů. Pro opravu těchto nákladů během období šetření se zohlední informace o zaváděcí fázi, které se vztahují na dobu mimo období šetření, pokud jsou předloženy před inspekcemi a do tří měsíců po zahájení šetření.

6. Částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk se stanoví na základě skutečných údajů, které vývozce nebo výrobce skutečně zaznamená při výrobě a prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku. Není-li to možné, lze částky stanovit na základě
 - a) váženého průměru skutečných částek, které byly zjištěny pro jiné prošetřované vývozce nebo výrobce při výrobě a prodeji obdobného výrobku na domácím trhu země původu;

- b) skutečných částek, které daný vývozce nebo výrobce skutečně zaznamená při výrobě a prodeji zboží stejné obecné skupiny zboží na domácím trhu země původu;
 - c) jakékoli jiné rozumné metody, pokud zisk takto zjištěný není vyšší než zisk, kterého běžně dosahují ostatní vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu.
7. a) V případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství¹ se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo ceny, kterou je třeba zaplatit, za obdobné výrobky ve Společenství, která se v případě nutnosti náležitě opraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty, a kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

¹ Včetně Ázerbájdžánu, Běloruska, Severní Koreje, Tádžikistánu, Turkmenistánu a Uzbekistánu.

Strany, které jsou předmětem šetření, jsou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

- b) V rámci antidumpingového šetření dovozu z Kazachstánu, jakož i jakékoli jiné země bez tržního hospodářství, která je členem WTO ke dni zahájení šetření, se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c) prokáže, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce nebo tyto výrobce podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).
- c) Žádost podle písmene b) musí být podána písemně a musí být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, totiž že jsou splněna tato kritéria:
- společnosti rozhodují o ceně, nákladech a vstupech, například surovinách, nákladech na technologie a pracovní síly, výrobě, prodeji a investicích, na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti, přičemž náklady nejdůležitějších vstupů se v zásadě zakládají na tržní hodnotě,
 - společnosti vedou jednoznačné a jasné účetnictví prověřené nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy a používané ve všech oblastech,

- výrobní náklady a finanční situace společností nepodléhají podstatnému zkreslení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství, zejména pokud jde o odpisy aktiv, jiné odpisy, směnný obchod a zaplacení započtením,
- společnosti podléhají právní úpravě úpadku a vlastnictví, která zaručuje právní jistotu a stabilitu pro fungování společností, a
- měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů.

Rozhodnutí o tom, zda výrobce splňuje výše uvedená kritéria, se přijme do tří měsíců od zahájení šetření po zvláštní konzultaci poradního výboru a poté, co výrobní odvětví Společenství dostanou možnost zaujmout stanovisko. Toto rozhodnutí platí pro celé řízení.

B. VÝVOZNÍ CENA

8. Vývozní cena je cena skutečně zaplacená nebo cena, kterou je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Společenství.

9. Neexistuje-li vývozní cena nebo ukáže-li se, že vývozní cena z důvodu spojení nebo dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá, lze vývozní cenu určit početně na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu, nebo pokud výrobek není prodán nezávislému kupujícímu nebo není znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen, na jakémkoli jiném přiměřeném základě.

V těchto případech se provedou úpravy pro všechny zisk a náklady včetně cel a dávek za období mezi dovozem a novým prodejem, aby se stanovila spolehlivá vývozní cena franko hranice Společenství.

Částky, o něž se provedou úpravy, zahrnují veškeré částky obvykle hrazené dovozcem, avšak placené uvnitř nebo mimo Společenství stranami, u nichž vyšla najevo existence obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání s dovozcem nebo s vývozcem; náleží mezi ně obvyklé náklady na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejší náklady, cla, antidumpingová cla a ostatní poplatky, které je třeba zaplatit v zemi dovozu při příležitosti dovozu nebo prodeje výrobků, jakož i přiměřené rozpětí pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk.

C. SROVNÁNÍ

10. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležité individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy pro tyto činitele:

a) Fyzické vlastnosti:

Provede se úprava o rozdíly ve fyzických vlastnostech daného výrobku. Výše úpravy musí odpovídat rozumnému odhadu tržní hodnoty tohoto rozdílu.

b) Dovozní poplatky a nepřímé daně

Provede se úprava na běžnou hodnotu o částku odpovídající dovozním poplatkům nebo nepřímým daním, kterými je zatížen obdobný výrobek nebo surovina ve výrobku přítomná, pokud je určen ke spotřebě v zemi vývozu, a které nejsou u výrobku dovezeného do Společenství vybrány nebo jsou vráceny.

c) Slevy z cen a množstevní rabaty

Provede se úprava o rozdíly ve slevách z cen a rabatech, včetně množstevních rabatů, pokud jsou řádně kvantifikovány a přímo souvisejí s daným prodejem. Dále se provede úprava o dodatečné slevy z cen a rabaty, pokud se žádost opírá o obvyklou praxi v předchozích obdobích včetně podmínek pro poskytnutí slev z cen nebo rabatů.

d) Obchodní úroveň

- i) Úprava o rozdíly v obchodních úrovních, včetně případných rozdílů při prodeji prostřednictvím výrobců původního zařízení (OEM), se provede, pokud se u distribučního řetězce na obou trzích prokáže, že se vývozní cena včetně početně zjištěné vývozní ceny týká jiné obchodní úrovně než běžná hodnota a že rozdíl ovlivnil srovnatelnost cen, což se projevuje v trvalých a zřejmých rozdílech ve funkcích a cenách prodejců na různých obchodních úrovních na domácím trhu země vývozu. Částka úpravy vychází z tržní hodnoty rozdílu.
- ii) Zvláštní úprava však může být provedena za okolností neuvedených v bodě i), pokud stávající rozdíl v obchodní úrovni nelze kvantifikovat vzhledem k neexistenci odpovídajících úrovní na domácím trhu země vývozu nebo pokud se jasně prokáže, že některé funkce se zřetelně vztahují na jiné obchodní úrovně, než jsou ty, které byly použity při srovnání.

e) Náklady na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejší náklady

Provede se úprava o rozdíly v nákladech přímo spojených s přemístěním daného výrobku z prostor vývozce k nezávislému kupci, pokud jsou tyto náklady zahrnuty do vyúčtovaných cen. Tyto náklady zahrnují náklady na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku a vedlejší náklady.

f) Balení

Provede se úprava o rozdíly v nákladech přímo spojených s balením daného výrobku.

g) Poskytnutí úvěru

Provede se úprava o rozdíly v nákladech na každý úvěr poskytnutý na daný prodej, pokud je tento činitel zohledněn při stanovení účtovaných cen.

h) Náklady na službu zákazníkům

Provede se úprava o rozdíly v přímých nákladech na poskytování jistot, záruk, technické pomoci a služeb zákazníkům podle právních předpisů nebo podle kupní smlouvy.

i) Provize

Provede se úprava o rozdíly v provizích, které se vyplácejí za daný prodej.

Provizí se rozumí rovněž obchodní přírážka obchodníka k cenám výrobku nebo obdobného výrobku, pokud tento obchodník plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.

j) Měnové přepočty

Vyžaduje-li srovnání cen měnový přepočet, použije se k tomu směnný kurs platný v den prodeje; je-li však prodej deviz na termínovaných trzích přímo spojen s vývozním obchodem, použije se směnný kurs použitý při termínovaném prodeji. Datum prodeje obvykle odpovídá datu faktury, avšak lze použít i datum smlouvy, objednávky nebo potvrzení objednávky, jestliže jsou tyto doklady pro zjištění věcných prodejních podmínek vhodnější. Na kolísání směnného kursu se nebere ohled a vývozcům se poskytne lhůta 60 dní, aby zohlednili trvalé kolísání směnného kursu v období šetření.

k) Jiné činitele

Úpravu lze rovněž provést o rozdíly v jiných činitelích, které nejsou uvedeny v písmenech a) až j), pokud se prokáže, že ovlivňují srovnatelnost cen ve smyslu tohoto odstavce, zejména pokud se prokáže, že na základě rozdílů v těchto činitelích platí zákazníci na domácím trhu trvale různé ceny.

D. DUMPINGOVÉ ROZPĚTÍ

11. Pokud ustanovení upravující spravedlivé srovnání nestanoví jinak, existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření se obvykle zjišťuje na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů nebo srovnáním běžné hodnoty a vývozních cen v jednotlivých obchodních případech navzájem. Běžná hodnota určená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů, jestliže se struktura vývozních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo obdobími a jestliže by metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praxe. Tento odstavec nevylučuje výběr vzorku podle článku 17.
12. Dumpingové rozpětí odpovídá částce, o niž běžná hodnota přesahuje vývozní cenu. Pokud jsou dumpingová rozpětí rozdílná, lze stanovit vážené průměrné dumpingové rozpětí.

Článek 3

Zjišťování újmy

1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení „újmou“ podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství a tento pojem se vykládá podle tohoto článku.
2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení
 - a) jednak objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství;
 - b) jednak následného účinku tohoto dovozu na výrobní odvětví Společenství.
3. V souvislosti s objemem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

4. Pokud jsou předmětem antidumpingového šetření současně výrobky dovezené z více zemí, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že
- a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a
 - b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Společenství.
5. Posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování, rozsahu skutečného dumpingového rozpětí a skutečného a možného poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic nebo vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; a skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingový dovoz působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem, cena nebo objem i cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.
7. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než dumpingový dovoz, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu podle odstavce 6. Mezi činitele, které je v této souvislosti možno vzít v úvahu, patří objem a ceny dovozu, který nebyl prodáván za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářská soutěž mezi nimi, rozvoj technologie a vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Společenství.

8. Účinky dumpingového dovozu se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodej a zisk výrobců. Není-li možné výrobu vymezit, hodnotí se účinky dumpingového dovozu podle výroby nejbližší skupiny nebo souboru výrobků, který zahrnuje obdobný výrobek a pro něj jsou dostupné potřebné informace.
9. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivodila stav, v němž by dumping působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno mimo jiné vzít v úvahu tyto činitele:

- a) významnou míru zvýšení objemu dumpingového dovozu na trh Společenství, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu;
- b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingového dovozu do Společenství, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy;

- c) dovoz uskutečňovaný za ceny, které budou mít za následek významné snížení cen nebo zamezení vzestupu cen, ke kterému by jinak došlo, a které zřejmě zvýší poptávku po dalším dovozu; a
- d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingový vývoz, a že nebudou-li přijata ochranná opatření, vznikne podstatná újma.

Článek 4

Vymezení výrobního odvětví Společenství

1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Společenství“ rozumějí výrobci obdobných výrobků ve Společenství jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků ve Společenství ve smyslu čl. 5 odst. 4, s těmito výjimkami:
 - a) pokud jsou někteří výrobci ve spojení s vývozci nebo dovozci nebo sami dovážejí výrobky označené za dumpingové, lze pojem „výrobní odvětví Společenství“ vykládat tak, že se vztahuje pouze na zbývající výrobce;

- b) za mimořádných okolností může být území Společenství pro spornou výrobu rozděleno na dva nebo více konkurenčních trhů a výrobci na každém jednotlivém trhu mohou být chápáni jako samostatné výrobní odvětví, pokud
 - i) výrobci na tomto trhu prodávají veškerou nebo téměř veškerou svou výrobu dotyčných výrobků na tomto trhu a
 - ii) poptávka na tomto trhu není v podstatné míře uspokojována výrobci dotyčných výrobků, kteří se nacházejí jinde ve Společenství. Za těchto okolností může být újma zjištěna i tehdy, pokud ji větší část celého výrobního odvětví Společenství neutrpí, jestliže se dumpingový dovoz soustředí na takový izolovaný trh a působí újmu výrobcům veškeré nebo téměř veškeré výroby na tomto trhu.

2. Pro účely odstavce 1 se má za to, že výrobce je ve spojení s vývozcem nebo dovozcem pouze tehdy, jestliže

- a) jeden z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhého; nebo
- b) oba jsou přímo nebo nepřímo kontrolováni třetí osobou; nebo
- c) společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu, pokud existuje důvod k domněnce nebo podezření, že daný výrobce na základě tohoto spojení jedná jiným způsobem než nezávislý výrobce.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že jeden druhého kontroluje, pokud je právně nebo fakticky schopen vykonávat na druhého nátlak nebo mu udělovat pokyny.

3. Pokud se jako výrobní odvětví Společenství chápou výrobci v určitém regionu, dá se vývozcům příležitost nabídnout přijetí závazků podle článku 8 týkajících se tohoto regionu. V takovýchto případech je nutno při zkoumání otázky, zda jsou opatření v zájmu Společenství, zvláště přihlídnout k zájmům dotyčného regionu. Pokud není obratem nabídnut přiměřený závazek nebo pokud nastanou situace uvedené v čl. 8 odst. 9 a 10, může být uloženo prozatímní nebo konečné clo s platností pro celé Společenství. V tom případě se může clo vztahovat pouze na určité výrobce nebo vývozce, je-li to proveditelné.
4. Použije se čl. 3 odst. 8.

Článek 5

Zahájení řízení

1. S výhradou odstavce 6 se šetření ke zjištění existence, stupně a účinku údajného dumpingu zahajuje na základě písemného podnětu podaného fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, která jedná jménem výrobního odvětví Společenství.

Podnět může být podán Komisi nebo členskému státu, který jej Komisi předá. Komise zašle členským státům opis všech podnětů, které obdrží. Podnět se považuje za podaný v první pracovní den po doporučeném doručení Komisi nebo po vystavení potvrzení o přijetí Komisí.

Pokud nebyl podán žádný podnět a některý členský stát má dostatečné důkazy o existenci dumpingu a o újmě jím způsobené výrobnímu odvětví Společenství, předá je neprodleně Komisi.

2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovozem označeným za dumpingový a údajnou újmou. Podnět musí obsahovat tyto informace, nakolik jsou žadateli obvykle dostupné:
 - a) totožnost žadatele a uvedení objemu a hodnoty výroby obdobného výrobku žadatelem ve Společenství. Je-li písemný podnět podáván jménem výrobního odvětví Společenství, je v něm nutno pro určení výrobního odvětví, jehož jménem je podnět podáván, uvést všechny známé výrobce obdobného výrobku ve Společenství (nebo svazy výrobců obdobného výrobku ve Společenství), a pokud je to možné, objem a hodnotu výroby obdobného výrobku ve Společenství připadající na tyto výrobce;

- b) úplný popis výrobku označeného za dumpingový, název dotčené země nebo zemí původu nebo vývozu, totožnost všech známých vývozců nebo zahraničních výrobců a seznam známých osob dovážejících dotyčný výrobek;
- c) informace o cenách, za které se výrobek označený za dumpingový prodává, pokud je určen pro spotřebu na domácích trzích země nebo zemí původu nebo vývozu, (nebo případně informace o cenách, za které se výrobek prodává ze země nebo zemí původu nebo vývozu do třetí země nebo třetích zemí, nebo početně určenou hodnotu výrobku) a informace o vývozních cenách nebo případně cenách, za které je výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu ve Společenství;
- d) informace o vývoji objemu dovozu označeného za dumpingový, účinku tohoto dovozu na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství a následný dopad dovozu na výrobní odvětví Společenství, doložené příslušnými činiteli a ukazateli, jako jsou ty uvedené v čl. 3 odst. 3 a 5, které ovlivňují stav výrobního odvětví Společenství.

3. Komise v možném rozsahu zhodnotí správnost a dostatečnost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

4. Šetření podle odstavce 1 se zahájí pouze v případě, že je po posouzení, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku ve Společenství, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobci ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci ve Společenství, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Společenství.
5. Orgány nezveřejňují informace o podnětu na zahájení šetření, pokud nebylo učiněno rozhodnutí je zahájit. Co nejdříve po obdržení podnětu s náležitými podklady a před zahájením šetření však Komise uvědomí dotčenou zemi vývozu.
6. Pokud se Komise za zvláštních okolností rozhodne zahájit šetření, aniž by obdržela písemný podnět od výrobního odvětví Společenství nebo jeho jménem, uskuteční je pouze tehdy, pokud má dostatečné důkazy o existenci dumpingu, újmě a příčinné souvislosti podle odstavce 2 odůvodňující zahájit šetření.

7. Důkazy o dumpingu i o újmě jsou při rozhodování o zahájení šetření posuzovány současně. Nejsou-li důkazy o dumpingu nebo o způsobené újmě dostatečné pro pokračování v řízení, podnět se odloží. Řízení se nezahajuje proti zemím, dovoz z nichž tvoří méně než 1 % podílu na trhu, pokud tyto země dohromady nepokrývají nejméně 3 % spotřeby Společenství.
8. Podnět může být před zahájením šetření stažen; v tom případě se na něj hledí, jako by nebyl podán.
9. Pokud se po konzultacích potvrdí, že existuje dostatek důkazů pro zahájení řízení, zahájí Komise řízení ve lhůtě 45 dnů od obdržení podnětu a zveřejní příslušné oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Nepostačují-li důkazy pro zahájení řízení, uvědomí o tom Komise žadatele po konzultacích ve lhůtě 45 dnů od obdržení podnětu.

10. V oznámení o zahájení řízení vyhlásí Komise zahájení šetření, označí dotčený výrobek a dotčené země, uvede souhrn získaných informací a stanoví, že je nutno jí předložit veškeré podstatné informace; dále stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlídnout při šetření; současně stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí podle čl. 6 odst. 5.
11. Komise o zahájení řízení uvědomí známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců, zástupce země vývozu a žadatele a sdělí s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací známým vývozcům, orgánům země vývozu a na požádání i jiným účastníkům řízení plné znění písemného podnětu obdrženého podle odstavce 1. Pokud se šetření týká zvláště vysokého počtu vývozců, může být plné znění písemného podnětu předáno pouze orgánům země vývozu nebo příslušnému svazu výrobního odvětví.
12. Antidumpingové šetření nebrání celnímu odbavení výrobků.

Článek 6

Šetření

1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Společenství. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně. Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.
2. Stranám, které v rámci antidumpingového šetření obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. Lhůta pro vývozce začíná běžet dnem obdržení dotazníku, přičemž se má za to, že dotazník byl obdržen týden poté, co byl odeslán vývozci nebo předán příslušnému diplomatickému zastoupení země vývozu. Tato třicetidenní lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení náležitě odůvodnit zvláštními okolnostmi.

3. Komise může požádat členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby její žádosti vyhověly. Předají Komisi požadované informace i výsledky všech provedených inspekcí, kontrol nebo šetření. Pokud se jedná o informace obecného zájmu nebo pokud o jejich předání požádal členský stát, postoupí Komise tyto informace členským státům, pokud nejsou důvěrné; v opačném případě postoupí výtah, který nemá důvěrnou povahu.
4. Komise může požádat členské státy, aby uskutečnily veškeré nezbytné kontroly a inspekce, zejména u dovozců, obchodníků a výrobců ve Společenství, a aby provedly šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznesla námitky. Členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby žádosti Komise vyhověly. Úředníci Komise mohou být na žádost Komise nebo některého členského státu nápomocni úředníkům členských států při plnění jejich úkolů.

5. Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásí podle čl. 5 odst. 10, se poskytne slyšení, pokud o ně požádají ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a pokud přitom prokáží, že jsou účastníkem řízení, který pravděpodobně bude výsledkem řízení dotčen, a že existují zvláštní důvody pro poskytnutí slyšení.
6. Požádají-li o to dovozci, vývozci, zástupci vlády země vývozu a žadatelé, kteří se sami přihlásili podle čl. 5 odst. 10, je jim poskytnuta příležitost setkat se se stranami, které zastupují opačné zájmy, aby mohly být vyjádřeny opačné názory a předloženy protiargumenty. Při poskytování těchto příležitostí je třeba přihlídnout k nutnosti zachovat důvěrnost informací a k praktickým potřebám stran. Strany nejsou povinny účastnit se setkání a jejich nepřítomnost není na újmu jejich práv. K ústním informacím poskytnutým podle tohoto odstavce Komise přihlédne pouze tehdy, jsou-li jí později potvrzeny písemně.

7. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se přihlásí podle čl. 5 odst. 10, a zástupci země vývozu mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Společenství nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření. Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédně, pokud jsou v odpovědi řádně doložena.
8. S výjimkou okolností uvedených v článku 18 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají závěry.
9. Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 se šetření ukončí pokud možno do jednoho roku. V každém případě musí být šetření ukončena do patnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 přijetím konečných opatření.

Článek 7
Prozatímní opatření

1. Jestliže bylo zahájeno řízení podle článku 5, bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska podle čl. 5 odst. 10, bylo předběžně zjištěno, že došlo k dumpingu a že tím je výrobnímu odvětví Společenství působena újma, a je v zájmu Společenství zasáhnout a zabránit této újmě, může být uloženo prozatímní clo. Prozatímní clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.
2. Výše prozatímního antidumpingového cla nesmí překročit předběžně zjištěné dumpingové rozpětí a musí být nižší než toto rozpětí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.
3. Prozatímní clo se zajišťuje jistotou a propuštění dotčených výrobků do volného oběhu ve Společenství je podmíněno jejím složením.

4. Komise přijme prozatímní opatření po konzultacích nebo v případě mimořádné naléhavosti poté, co o něm informuje členské státy. V takovém případě se konzultace konají do deseti dnů ode dne, kdy Komise oznámila členským státům přijetí opatření.
5. Pokud některý členský stát požádá Komisi o okamžitý zásah a pokud jsou splněny podmínky podle odstavce 1, rozhodne Komise do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti o tom, zda má být uloženo prozatímní antidumpingové clo.
6. O každém rozhodnutí přijatém podle odstavců 1 až 5 Komise neprodleně uvědomí Radu a členské státy. Rada může kvalifikovanou většinou přijmout jiné rozhodnutí.
7. Prozatímní clo se ukládá nejdéle na dobu šesti měsíců, která může být prodloužena o další tři měsíce, nebo může být uloženo na devět měsíců. Tato doba může být prodloužena nebo stanovena na devět měsíců, pouze pokud vývozci představující významný podíl daného odvětví o to požádají nebo nevznesou námitky po oznámení Komise.

Článek 8

Závazky

1. Pokud byla předběžně zjištěna existence dumpingu a újmy, může Komise přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se kterýkoli vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území za dumpingové ceny, je-li Komise po zvláštní konzultaci s poradním výborem přesvědčena, že poškozující účinek dumpingu tím je odstraněn. V takovém případě a po dobu platnosti těchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 7 odst. 1 nebo konečná cla uložená Radou v souladu s čl. 9 odst. 4 na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění. Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnaní dumpingového rozpětí, a mělo by být nižší než dumpingové rozpětí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

2. Závazky může navrhnout Komise, ale žádný vývozce je není povinen přijmout. Skutečností, že vývozci nenabídli takové závazky nebo nepřijali výzvu, aby tak učinili, není dotčeno šetření věci. Může však být zjištěno, že pravděpodobnost vzniku újmy je vyšší, jestliže bude dumpingový dovoz pokračovat. Závazky lze od zemí nebo vývozců požadovat a přijímat pouze tehdy, pokud bylo předběžně zjištěna existence dumpingu a jím způsobené újmy. Kromě výjimečných případů musí být závazky nabídnuty nejpozději na konci období, v němž mohou být předložena stanoviska podle čl. 20 odst. 5.
3. Nabídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických. Dotčenému vývozci mohou být sděleny důvody, proč je navrhováno nabídku závazku odmítnout, a poskytnuta příležitost, aby k tomu zaujal stanovisko. Důvody odmítnutí se uvedou v konečném rozhodnutí.
4. Strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření.

5. Pokud jsou závazky po konzultacích přijaty a pokud v poradním výboru nejsou vzneseny žádné námitky, šetření se zastaví. Ve všech ostatních případech předloží Komise Radě neprodleně zprávu o výsledcích konzultací a návrh na zastavení šetření. Šetření se považuje za zastavené, pokud Rada do jednoho měsíce nepřijme kvalifikovanou většinou jiné rozhodnutí.
6. Pokud jsou přijaty závazky, dokončí se šetření o dumpingu a újmě obvyklým způsobem. Pokud se v tomto případě zjistí, že nedošlo k dumpingu nebo újmě, závazek automaticky zaniká, s výjimkou případů, kdy toto zjištění vychází z velké části z existence závazku. V takovém případě je možno požadovat, aby závazek zůstal v platnosti po přiměřenou dobu. Pokud se zjistí, že došlo k dumpingu a újmě, zůstává závazek v platnosti v souladu s přijatými podmínkami a tímto nařízením.
7. Komise může požadovat od vývozce, jehož závazek byl přijat, aby ji pravidelně informoval o plnění tohoto závazku a aby jí umožnil ověřovat předmětné údaje. Nesplnění těchto požadavků se považuje za porušení závazku.

8. Pokud jsou závazky určitých vývozců přijaty v průběhu šetření, má se pro účely článku 11 za to, že nabývají účinku dnem, kdy bylo ukončeno šetření ohledně dané země vývozu.
9. Jestliže některá strana závazky poruší nebo odvolá nebo jestliže Komise odvolá přijetí závazku, přijetí daného závazku se po konzultacích a poté, co je dotčenému vývozci dána příležitost se k věci vyjádřit, s výjimkou případu, kdy závazek sám odvolal, zruší rozhodnutím Komise nebo nařízením Komise a automaticky se uplatní prozatímní clo uložené Komisí v souladu s článkem 7 nebo konečné clo uložené Radou v souladu s čl. 9 odst. 4.

Kterákoli zúčastněná strana nebo členský stát mohou předložit informace, které průkazně dokládají porušení závazku. Následné posouzení, zda k porušení závazku skutečně došlo nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti. Komise může při sledování závazků požádat o pomoc příslušné orgány členských států.

10. Po konzultacích může být uloženo prozatímní clo podle článku 7 na základě nejspolehlivějších dostupných informací, pokud existuje důvod k domněnce, že některý závazek byl porušen, nebo pokud byl závazek porušen nebo odvolán a pokud šetření, které vedlo ke vzniku závazku, dosud nebylo ukončeno.

Článek 9

Zastavení řízení bez přijetí opatření; uložení konečného cla

1. Pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Společenství.
2. Pokud se po konzultacích zjistí, že není nutno přijmout žádná ochranná opatření, a pokud v poradním výboru nejsou vzneseny žádné námitky, šetření nebo řízení se zastaví. Ve všech ostatních případech předloží Komise Radě neprodleně zprávu o výsledcích konzultací a návrh na zastavení řízení. Řízení se považuje za zastavené, pokud Rada do jednoho měsíce nepřijme kvalifikovanou většinou jiné rozhodnutí.

3. U řízení zahájených podle čl. 5 odst. 9 se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dotyčného dovozu na trhu nižší než objemy uvedené v čl. 5 odst. 7. Stejně řízení se neprodleně zastaví, pokud je zjištěno, že dumpingové rozpětí vyjádřené jako procentní podíl z vývozní ceny činí méně než 2 %, přičemž je-li dumpingové rozpětí pro jednotlivé vývozce nižší než 2 %, zastaví se ve vztahu k nim pouze šetření a tito vývozci zůstávají předmětem řízení a mohou se znovu stát předmětem šetření v rámci pozdějšího přezkumu pro danou zemi podle článku 11.
4. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Společenství podle článku 21 je nutné zasáhnout, uloží Rada na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné antidumpingové clo. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Pokud bylo uloženo prozatímní clo, musí být Radě předložen návrh konečného opatření nejpozději jeden měsíc před tím, než toto clo pozbude platnosti. Výše antidumpingového cla nesmí přesahovat zjištěné dumpingové rozpětí a musí být nižší než toto rozpětí, pokud menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

5. Antidumpingové clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovoz výrobků nezávisle na jejich původu, pokud bylo zjištěno, že je dumpingový a způsobuje újmu, s výjimkou dovozu krytého závazky podle tohoto nařízení. V nařízení o uložení cla se clo stanoví pro každého dodavatele, nebo není-li to proveditelné, jakož i obecně v případech podle čl. 2 odst. 7 písm. a), pro danou dodavatelskou zemi.

V případě použití čl. 2 odst. 7 písm. a) se však stanoví individuální clo pro vývozce, kteří prokáží na základě řádně odůvodněných žádostí, že

- a) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou svobodně repatriovat základní kapitál a zisk;
- b) vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky byly svobodně určeny;
- c) většinu akcií nebo podílů vlastní soukromé osoby a buď jsou státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávající klíčové řídicí funkce v menšině, nebo je společnost dostatečně nezávislá na státních zásazích;
- d) měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů; a
- e) státní zásahy nejsou takového rozsahu, aby umožňovaly obcházení individuálních antidumpingových opatření.

6. Pokud Komise omezí své šetření podle článku 17, nesmí být antidumpingové clo uloženo na dovoz od vývozců nebo výrobců, kteří se přihlásili podle článku 17, ale kteří nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážené průměrné dumpingové rozpětí, které bylo zjištěno u stran tvořících vzorek. Pro účely tohoto odstavce nepřihlíží Komise k rozpětím, která jsou nulová nebo zanedbatelná nebo jejichž výše byla zjištěna postupem podle článku 18. Na dovoz vývozců nebo výrobců, kterým bylo postupem podle článku 17 uděleno individuální zacházení, se uloží individuální clo.

Článek 10

Zpětná působnost

1. Prozatímní opatření a konečné antidumpingové clo se uplatní pouze na výrobky, které jsou propuštěny do volného oběhu po dni, k němuž vstoupí rozhodnutí přijaté podle čl. 7 odst. 1 nebo čl. 9 odst. 4 v platnost, s výhradou výjimek uvedených v tomto nařízení.

2. Pokud je uloženo prozatímní clo a pokud je s konečnou platností zjištěno, že existuje dumping a újma, rozhodne Rada nezávisle na otázce, zda je třeba uložit konečné antidumpingové clo, do jaké míry má být prozatímní clo skutečně vybráno. „Újmou“ se pro tento účel nerozumí závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství ani hrozba podstatné újmy, pokud není zjištěno, že by z hrozby újmy bez uplatnění prozatímních opatření skutečně vznikla podstatná újma. Ve všech ostatních případech takovéto hrozby nebo zpoždění se prozatímní částky uvolní a konečné clo může být uloženo pouze ode dne konečného zjištění hrozby újmy nebo závažného zpoždění.
3. Je-li konečné antidumpingové clo vyšší než prozatímní clo, rozdíl mezi oběma cly se nevyměří a nevybere. Je-li konečné clo nižší než prozatímní clo, výše cla se nově vypočte. Je-li konečné zjištění negativní, prozatímní clo se nepotvrdí.

4. Konečné antidumpingové clo může být uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, avšak nikoli před zahájením šetření, pokud byl dovoz celně evidován podle čl. 14 odst. 5, Komise poskytla dotčeným dovozcům příležitost vyjádřit své stanovisko a
- a) u daného výrobku již dříve po delší období existoval dumping nebo dovozce o dumpingu věděl nebo měl vědět, pokud jde o rozsah dumpingu a předpokládanou nebo skutečnou újmu; a
 - b) vedle výše vývozu, která způsobila újmu během šetřené období, došlo k podstatnému zvýšení vývozu, které s ohledem na čas a objem, jakož i další okolnosti, může vážně ohrozit nápravný účinek uloženého konečného antidumpingového cla.
5. Byly-li přijaté závazky porušeny nebo odvolány, může být uloženo konečné clo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, pokud byl dovoz celně evidován podle čl. 14 odst. 5 a pokud se uložení cla se zpětnou působností nevztahuje na výrobky dovezené před porušením nebo odvoláním závazku.

Článek 11

Platnost, přezkum a vrácení cla

1. Antidumpingové clo zůstává v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, které jsou nezbytné k vyrovnaní účinku dumpingu, jenž působí újmu.
2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let po uložení nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcí ve Společenství nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení přezkumu.

Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování dumpingu a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo podmínky trhu naznačují pravděpodobnost budoucího dumpingu působícího újmu.

V rámci šetření podle tohoto článku je výrobcům, dovozcům, zástupcům země vývozu a výrobcům ve Společenství poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy.

Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti opatření se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* ve vhodné době v posledním roce platnosti opatření ve smyslu tohoto článku. Po zveřejnění oznámení jsou výrobci ve Společenství oprávněni podat nejpozději tři měsíce před koncem pětiletého období žádost o přezkum podle druhého pododstavce. Zveřejnění se rovněž oznámení o skutečném pozbytí platnosti opatření podle tohoto odstavce.

3. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu, nebo pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců ve Společenství, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnaní dumpingu už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnaní účinku dumpingu, který působí újmu.

V rámci šetření podle tohoto odstavce může Komise mimo jiné zkoumat, zda se okolnosti ohledně dumpingu a újmy podstatně změnily nebo zda stávající opatření dosahují zamýšlených účinků a odstraňují újmu zjištěnou podle článku 3. V tomto smyslu se při konečném zjišťování přihlédnou ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům.

4. Přezkum může být rovněž proveden za účelem zjištění individuálních dumpingových rozpětí pro nové vývozce v dané zemi vývozu, z níž nebyl vyvážen výrobek během období šetření, na jehož základě byla opatření přijata.

Přezkum se zahájí, pokud nový vývozců nebo výrobce může prokázat, že není ve spojení se žádným z vývozců nebo výrobců v zemi vývozu, jehož výrobky podléhají antidumpingovým opatřením, a že skutečně vyvážel dotčené výrobky do Společenství po období šetření, nebo pokud může prokázat, že se smluvně neodvolatelně zavázal k vývozu podstatného množství výrobků do Společenství.

Zrychlený přezkum u nového vývozce se zahájí a provede po konzultaci s poradním výborem a poté, co byla výrobcům ve Společenství dána příležitost se k věci vyjádřit. Nařízením Komise, kterým se přezkum zahajuje, se zruší platné clo pro daného nového vývozce a nařízení ukládající toto clo se náležitě změní, přičemž se stanoví, že dovoz bude podléhat celní evidenci podle čl. 14 odst. 5, aby se zajistilo, že antidumpingové clo může být uloženo se zpětnou působností ode dne zahájení přezkumu, pokud výsledkem přezkumu u dotyčného vývozce bude zjištění existence dumpingu.

Tento odstavec se nepoužije, pokud bylo clo uloženo podle čl. 9 odst. 6.

5. Na přezkumy prováděné podle odstavců 2, 3 a 4 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách. Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se provedou bez zbytečného odkladu a ukončí obvykle do dvanácti měsíců od zahájení. Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se v každém případě ukončí do patnácti měsíců od zahájení. Přezkum podle odstavce 4 se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení. Je-li přezkum prováděný podle odstavce 2 zahájen v době, kdy již probíhá přezkum podle odstavce 3 ve stejném řízení, ukončí se přezkum podle odstavce 3 současně s přezkumem podle odstavce 2.

Komise předloží Radě návrh právního předpisu nejpozději jeden měsíc před uplynutím lhůt stanovených v prvním pododstavci.

Pokud není šetření ukončeno ve lhůtách stanovených v prvním pododstavci, opatření

- pozbývají platnosti v případě šetření podle odstavce 2,
- pozbývají platnosti v případě souběžných šetření podle odstavců 2 a 3, pokud bylo šetření podle odstavce 2 zahájeno v době, kdy probíhalo šetření podle odstavce 3, nebo pokud byla tato šetření zahájena zároveň, nebo
- zůstávají v platnosti beze změny v případě šetření podle odstavců 3 a 4.

V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o pozbytí platnosti nebo o zachování opatření podle tohoto odstavce.

6. Kterýkoli přezkum podle tohoto článku zahájí Komise po konzultaci s poradním výborem. Pokud to přezkum odůvodňuje, orgán Společenství, který dané opatření přijal, je zruší nebo ponechá v platnosti podle odstavce 2 anebo zruší, ponechá v platnosti nebo změní podle odstavců 3 a 4. Jsou-li opatření zrušena pro jednotlivé vývozce, avšak ne pro celou zemi, zůstávají tito vývozci předmětem řízení a mohou být automaticky znovu šetřeni v jakémkoli dalším přezkumu prováděném u dané země podle tohoto článku.

7. Pokud přezkum opatření podle odstavce 3 stále probíhá ke konci doby platnosti opatření, jak je vymezeno v odstavci 2, rozšíří se tento přezkum na okolnosti uvedené v odstavci 2.
8. Aniž je dotčen odstavec 2, může dovozce požádat o vrácení vybraného cla, pokud se prokáže, že dumpingové rozpětí, na jejichž základě bylo clo zapláceno, bylo odstraněno nebo sníženo natolik, že je nižší než platné clo.

Žádost o vrácení zaplaceného antidumpingového cla podává dovozce Komisi. Žádost se podává prostřednictvím členského státu, na jehož území byly výrobky propuštěny do volného oběhu, ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy příslušný orgán řádně vyměřil částku uloženého konečného cla, nebo ode dne, kdy příslušný orgán rozhodl o konečném vybrání částek zajištěných v podobě prozatímního cla. Členské státy předají žádost neprodleně Komisi.

Žádost o vrácení zaplaceného cla se považuje za náležitě odůvodněnou, pokud obsahuje přesné údaje o částce antidumpingového cla, o jejíž vrácení se žádá, a všechny celní doklady týkající se výpočtu a zaplacení této částky. K ní je třeba pro posuzované období přiložit doklady o běžných hodnotách a vývozních cenách ve Společenství pro vývozce nebo výrobce, na které se clo vztahuje. Není-li dovozce ve spojení s daným vývozcem nebo výrobcem a nejsou-li tyto informace ihned dostupné nebo odmítá-li vývozce nebo výrobce tyto informace dovozci poskytnout, musí žádost obsahovat prohlášení vývozce nebo výrobce o tom, že dumpingové rozpětí bylo sníženo nebo odstraněno, jak je stanoveno v tomto článku, a že příslušné důkazy předloží Komisi. Pokud vývozce nebo výrobce nepředloží tyto důkazy v přiměřené lhůtě, žádost se zamítne.

Po konzultaci s poradním výborem Komise rozhodne, zda a v jakém rozsahu má být žádosti vyhověno, nebo může kdykoli rozhodnout o zahájení prozatímního přezkumu; informace a závěry vyplývající z přezkumu provedeného podle příslušných ustanovení využije ke zjištění, zda a v jakém rozsahu je vrácení cla oprávněné. Zaplacené vyrovnávací clo se vrátí obvykle ve lhůtě dvanácti měsíců a v žádném případě ne později než osmnáct měsíců ode dne, kdy dovozce výrobku, na nějž je uloženo antidumpingové clo, podá náležitě odůvodněnou žádost o vrácení zaplaceného cla. Schválené vrácení zaplaceného cla provedou členské státy obvykle ve lhůtě 90 dnů od vydání rozhodnutí Komise.

9. Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného cla prováděných podle tohoto článku postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na článek 2, a zejména na odstavce 11 a 12 uvedeného článku, a s ohledem na článek 17 stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení cla.
10. Při jakémkoli šetření prováděném podle tohoto článku Komise přezkoumá spolehlivost vývozních cen v souladu s článkem 2. Pokud je však rozhodnuto o početním určení vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9, vypočte se bez odečtení částky zaplacených antidumpingových cel, pokud jsou předloženy nezvratné důkazy, že clo je řádně zohledněno v cenách dalšího prodeje a v pozdějších kupních cenách ve Společenství.

Článek 12

Nové šetření

1. Pokud výrobní odvětví Společenství nebo jiná zúčastněná strana předloží, obvykle do dvou let od vstupu opatření v platnost, dostatečné informace o tom, že se po skončení období původního šetření a před nebo po zavedení opatření vývozní ceny snížily nebo že opatření nevedla k žádnému nebo jen k nedostatečnému zvýšení cen při dalším prodeji nebo pozdějších kupních cen dotčeného výrobku ve Společenství, může být šetření po konzultacích opět zahájeno, aby bylo přezkoumáno, zda měla opatření účinek na výše uvedené ceny.

Šetření může být rovněž nově zahájeno za podmínek uvedených výše z podnětu Komise nebo na žádost členského státu.

2. Během nového šetření podle tohoto článku obdrží vývozci, dovozci a výrobci ve Společenství příležitost vysvětlit situaci ohledně cen při dalším prodeji a pozdějších kupních cen; dospěje-li se k závěru, že opatření mělo vést ke zvýšení cen, vývozní ceny se znovu zjistí podle článku 2 tak, aby se odstranila újma dříve zjištěná podle článku 3, a nově se vypočtou dumpingová rozpětí s přihlédnutím k nově zjištěným vývozním cenám.

Pokud se zjistí, že podmínky čl. 12 odst. 1 jsou splněny v důsledku poklesu vývozních cen po skončení období původního šetření a před nebo po zavedení opatření, mohou být dumpingová rozpětí nově vypočtena s přihlédnutím k těmto nižším vývozním cenám.

3. Pokud se v novém šetření podle tohoto článku zjistí zvýšený dumping, může Rada po konzultacích platná opatření změnit na návrh Komise v souladu s nově zjištěnými vývozními cenami. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Výše antidumpingového cla uloženého podle tohoto článku nesmí překročit dvojnásobek výše cla uloženého původně Radou.

4. Příslušná ustanovení článků 5 a 6 se použijí na každé nové šetření podle tohoto článku, avšak toto šetření provede urychleně a obvykle se ukončí do šesti měsíců po zahájení nového šetření. Nové šetření se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení.

Komise předloží Radě návrh právního předpisu nejpozději jeden měsíc před uplynutím lhůt stanovených v prvním pododstavci.

Pokud nové šetření není ukončeno ve lhůtách stanovených v prvním pododstavci, opatření zůstávají v platnosti beze změny. V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o zachování opatření podle tohoto odstavce.

5. Údajné změny běžné hodnoty se berou v úvahu pro účely tohoto článku pouze tehdy, pokud Komise obdrží úplné a řádně doložené informace o změnách běžných hodnotách ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení šetření. Zahrnuje-li šetření přezkum běžných hodnot, může být dovoz až do ukončení nového šetření předmětem celní evidence podle čl. 14 odst. 5.

Článek 13

Obcházení

1. Antidumpingová cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření. Antidumpingová cla, která nesmějí převýšit zbytkové antidumpingové clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 5, mohou být rozšířena na dovoz od společností, které využívají individuální cla v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření. Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Společenstvím nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Společenstvím způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnoty určené dříve pro obdobný výrobek, v případě nutnosti v souladu s článkem 2.

Praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce uvedené v prvním pododstavci zahrnují mimo jiné mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadl pod kódy celní nomenklatury, které nejsou obvykle předmětem opatření, přičemž úprava nezmění jeho základní vlastnosti; zasílání výrobku, který je předmětem opatření, prostřednictvím třetích zemí; případ, kdy vývozci nebo výrobci reorganizují své prodejní mechanismy a cesty v zemi, která je předmětem opatření, aby nakonec nechali své výrobky vyvézt do Společenství prostřednictvím výrobců, kteří využívají individuální clo o sazbě, která je nižší než sazba platná pro jejich výrobky; a za podmínek uvedených v odstavci 2 montáž součástí při montážní operaci ve Společenství nebo třetí zemi.

2. Montáž ve Společenství nebo ve třetí zemi se považuje za obcházení platných opatření, pokud
 - a) montáž začala nebo byla značně rozšířena po zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před jeho zahájením a použité díly pocházejí ze země, na niž se vztahují opatření;
 - b) hodnota těchto dílů činí nejméně 60 % celkové hodnoty částí montovaného výrobku; za obcházení se však nepovažuje případ, kdy hodnota přidaná během montáže nebo kompletace činí více než 25 % celkových výrobních nákladů; a

- c) vyrovnávací účinek cla je narušen cenami nebo množstvími montovaných obdobných výrobků a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobné nebo stejné výrobky.

3. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavci 1. Zahájení se provede nařízením Komise přijatým po konzultaci s poradním výborem, ve kterém lze dát současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz podle čl. 14 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Šetření provádí Komise s případnou pomocí celních orgánů a musí být ukončeno ve lhůtě devíti měsíců. Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokáží, že působnost opatření musí být rozšířena, učiní tak Rada na návrh Komise po konzultaci s poradním výborem. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Rozšíření působnosti nabývá účinku dnem, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo od kterého je vyžadováno složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

4. Dovoz nepodléhá celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo opatřením, pokud je uskutečňován společnostmi, pro které platí osvobození. Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se podávají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření. Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Společenství, udělí se osvobození výrobcům daného výrobku, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavců 1 a 2 tohoto článku. Pokud k praktikám, zpracovatelským postupům nebo pracím spojeným s obcházením dochází uvnitř Společenství, může se osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením.

Osvobození se uděluje rozhodnutím Komise po konzultaci s poradním výborem nebo rozhodnutím Rady o zavedení opatření a platí po dobu a za podmínek uvedených v dotyčném rozhodnutí.

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v čl. 11 odst. 4, je možné rovněž udělit osvobození rovněž po ukončení šetření vedoucího k rozšíření působnosti opatření.

Pokud uplynul alespoň jeden rok od rozšíření působnosti opatření a počet stran žádajících nebo potenciálně žádajících o osvobození je významný, může Komise rozhodnout o zahájení přezkumu rozšířené působnosti opatření. Tento přezkum se provádí v souladu s ustanoveními čl. 11 odst. 5 platnými pro přezkum podle čl. 11 odst. 3.

5. Tímto článkem není dotčeno běžné uplatňování platných celních předpisů.

Článek 14

Obecná ustanovení

1. Prozatímní nebo konečné antidumpingové clo se ukládá nařízením a vybírají je členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek stanovených v nařízení o uložení daného cla. Toto clo se vybírá nezávisle na clech, daních a jiných poplatcích obvykle vyměřovaných při dovozu. Na jeden výrobek nesmí být současně uloženo antidumpingové i vyrovnávací clo, aby se napravila táž situace, která vzniká dumpingem nebo poskytnutím vývozní subvence.

2. Nařízení o uložení prozatímního nebo konečného antidumpingového cla a nařízení nebo rozhodnutí o přijetí závazků nebo o zastavení šetření nebo řízení se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*. Tato nařízení nebo rozhodnutí obsahují zejména jména vývozců, je-li to možné, nebo dotčených zemí, popis výrobku a shrnutí skutečností a úvah, o něž se opírají zjištění dumpingu a újmy, přičemž se bere v úvahu nutnost chránit důvěrné informace. Opis nařízení nebo rozhodnutí se v každém případě zašle známým účastníkům řízení. Tento odstavec se použije obdobně i na přezkum.
3. Na základě tohoto nařízení mohou být přijata zvláštní ustanovení, zejména pokud se jedná o společnou definici pojmu původ výrobku obsaženou v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství¹.

¹ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

4. V zájmu Společenství může Komise rozhodnutím přijatým po konzultaci s poradním výborem pozastavit na dobu devíti měsíců použitelnost opatření přijatých podle tohoto nařízení. Pozastavení může být prodlouženo o další dobu, která nesmí překročit jeden rok, pokud o tom rozhodne Rada na návrh Komise. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Použitelnost opatření smí být pozastavena pouze v případě, že se tržní podmínky dočasně změnilly natolik, že není pravděpodobné, že by se v důsledku pozastavení obnovila újma, a za předpokladu, že výrobnímu odvětví Společenství byla dána příležitost vyjádřit se k tomu a že se k tomuto stanovisku přihlédlo. Použitelnost opatření může být kdykoliv po konzultaci obnovena, pokud pominou důvody jejího pozastavení.
5. Komise může po konzultaci s poradním výborem vyzvat celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení takové celní evidence dovozu, aby následně mohla být vůči dováženým výrobkům zavedena opatření ode dne celní evidence. Celní evidenci dovozu lze zavést na řádně odůvodněnou žádost výrobního odvětví Společenství. Celní evidence se zavádí nařízením, které blíže určí účel opatření a případně odhad částky možného budoucího celního dluhu. Dovoz nesmí být celně evidován po dobu delší než devět měsíců.

6. Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši cla vybraného na základě tohoto nařízení.
7. Aniž je dotčen odstavec 6, může Komise požádat členské státy v jednotlivých případech, aby poskytly informace nutné pro účinné sledování uplatňování opatření. V této souvislosti se použije čl. 6 odst. 3 a 4. Na všechny informace předané členskými státy podle tohoto článku se vztahuje čl. 19 odst. 6.

Článek 15

Konzultace

1. Konzultace stanovené tímto nařízením se konají v poradním výboru složeném ze zástupců všech členských států, kterému předsedá zástupce Komise. Konzultace se konají neprodleně na žádost členského státu nebo z podnětu Komise a v každém případě v takové době, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení.
2. Výbor svolává předseda. Ten sdělí členským státům v co nejkratší době, nejpozději však deset pracovních dní před zasedáním, veškeré potřebné informace.

3. V případě potřeby mohou konzultace probíhat pouze písemně; v takovém případě o tom Komise vyrozumí členské státy a stanoví lhůtu, během níž mohou zaujmout stanovisko nebo požádat o ústní konzultace, které uspořádá předseda za předpokladu, že je lze uskutečnit v takové době, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení.
4. Konzultace se týkají zejména
 - a) existence dumpingu a metod zjišťování dumpingového rozpětí;
 - b) existence a objemu újmy;
 - c) příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou;
 - d) opatření, která by měla být za daných okolností přijata k zabránění nebo odstranění újmy způsobené dumpingem, jakož i prostředků k jejich uplatňování.

Článek 16

Inspekce na místě

1. Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti dovozců, vývozců, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila informace o dumpingu a způsobené újmě. Bez řádného a včasného vyplnění dotazníku nelze inspekci na místě provést.

2. Komise může v případě potřeby provádět šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznese námitky. Jakmile Komise obdrží souhlas dotčených podniků, měla by oznámit orgánům země vývozu názvy a adresy podniků, v nichž budou inspekce na místě probíhat, a dohodnuté termíny.
3. Dotčeným podnikům se oznámí, jaké druhy informací budou při inspekci na místě ověřovány a které další informace je při nich nutno předložit, čímž není vyloučeno, že v průběhu inspekce na místě budou vyžádány další podrobnosti s ohledem na obdržené informace.
4. Při šetření podle odstavců 1, 2 a 3 jsou Komisi nápomocni zaměstnanci těch členských států, které o to požádají.

Článek 17

Výběr vzorku

1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru nebo jako největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.

2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle tohoto článku provádí Komise, avšak nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací, aby mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku.
3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočte se nicméně individuální dumpingové rozpětí pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.
4. Pokud se provádí výběr reprezentativního vzorku a některé nebo všechny vybrané strany nejsou ochotny spolupracovat v míře, která může podstatně ovlivnit výsledek šetření, může být proveden nový výběr. Pokud je spolupráce ve významné míře stále nedostatečná nebo pokud z časových důvodů nelze vybrat nový reprezentativní vzorek, použijí se příslušná ustanovení článku 18.

Článek 18
Nedostatečná spolupráce

1. Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů. Účastníci řízení by měli být zpraveni o důsledcích nedostatečné spolupráce.
2. Skutečnost, že informace nebyly předloženy na elektronickém nosiči dat, se nepovažuje za odmítnutí spolupráce, pokud účastník řízení prokáže, že předložení informací v požadované formě by pro něj znamenalo neúměrnou mimořádnou zátěž nebo neúměrné dodatečné náklady.
3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je účastník řízení, který je předložil, okamžitě zpraven o důvodech jejich odmítnutí a je mu dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.
5. Pokud se závěry, včetně určení běžné hodnoty, opírají o odstavec 1, zejména o informace obsažené v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední dovozní statistiky a celní výkazy, nebo na základě informací získaných v průběhu šetření od jiných účastníků řízení.

Tyto informace mohou případně obsahovat relevantní údaje týkající se světového trhu nebo jiných reprezentativních trhů.

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

Článek 19
Ochrana důvěrných informací

1. Se všemi informacemi důvěrné povahy (například proto, že by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informace nebo osobu, od níž byly získány) nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.
2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili výtah, který nemá důvěrnou povahu. Výtah musí být natolik podrobný, aby umožňoval přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou strany prohlásit, že zpracování výtahu určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být odůvodněno, proč nelze výtah poskytnout.
3. Pokud se požadavek na důvěrný způsob zacházení jeví neodůvodněný a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani schválit její poskytnutí v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. Žádosti o důvěrný způsob zacházení s informacemi nesmějí být odmítány svévolně.

4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Společenství, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Společenství vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při tomto poskytování informací je třeba brát v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně svých obchodních tajemství.
5. Rada, Komise a členské státy ani jejich zaměstnanci nesdělují informace, které obdržely na základě tohoto nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrný způsob zacházení s nimi, bez výslovného svolení poskytovatele. Informace vyměňované mezi Komisí a členskými státy, informace o konzultacích podle článku 15 nebo interní dokumenty vypracované úřady Společenství nebo orgány členských států se nesdělují, nestanoví-li toto nařízení jinak.
6. Informace získané na základě tohoto nařízení lze použít pouze k tomu účelu, ke kterému byly vyžádány. Tímto článkem není dotčeno použití informací, které byly získány v souvislosti s jedním šetřením, k zahájení dalších šetření v rámci stejného řízení ve vztahu k dotčenému výrobku.

Článek 20
Poskytování informací

1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.
2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.
3. Žádost o poskytnutí konečných informací uvedená v odstavci 2 musí být zaslána písemně Komisi a v případech, kdy bylo uloženo prozatímní clo, doručena nejpozději jeden měsíc po zveřejnění jeho uložení. Pokud nebylo uloženo prozatímní clo, mohou strany požádat o poskytnutí konečných informací ve lhůtě stanovené Komisí.

4. Konečné informace se poskytují písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před vydáním konečného rozhodnutí nebo před předložením návrhu Komise na přijetí konečných opatření podle článku 9, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve. Poskytnutím informací není dotčeno jakékoli další rozhodnutí, které Komise nebo Rada případně přijmou, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností nebo úvah, musí být tyto informace nebo úvahy sděleny co nejdříve.
5. Ke stanoviskům obdrženým po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů.

Článek 21
Zájem Společenství

1. Za účelem zjištění, zda je v zájmu Společenství přijmout určitá opatření, je třeba komplexně posoudit všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů, přičemž zjištění podle tohoto článku se učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko podle odstavce 2. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Opatření určená na základě zjištěného dumpingu a újmy nesmějí být uplatněna, pokud orgány na základě všech předložených informací dospějí jednoznačně k názoru, že jejich uplatnění není v zájmu Společenství.
2. Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Společenství, přihlídnout ke všem stanoviskům a informacím a vycházet z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení antidumpingového šetření přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich přiměřené shrnutí se zpřístupní ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.

3. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat o slyšení. Žádostem se vyhová, pokud jsou doručeny ve lhůtě uvedené v odstavci 2 a pokud uvádějí důvody slyšení s ohledem na zájem Společenství.
4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, se mohou vyjádřit k uplatňování uloženého prozatímního vyrovnávacího cla. Aby k nim mohlo být přihlédnuto, musí být tato vyjádření obdržena ve lhůtě jednoho měsíce ode dne použitelnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.
5. Komise prozkoumá všechny řádně poskytnuté informace a zjistí, do jaké míry jsou reprezentativní; výsledky tohoto zkoumání a své stanovisko k jejich opodstatněnosti sdělí poradnímu výboru. Komise při vypracování návrhu podle článku 9 přihlédne k názorům vyjádřeným ve výboru.
6. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat, aby jim byly sděleny skutečnosti a úvahy, z nichž budou pravděpodobně vycházet závěrečná rozhodnutí. Tyto informace se poskytují v co nejširší míře, aniž je dotčeno jakékoli pozdější rozhodnutí Komise nebo Rady.

7. K informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost.

Článek 22

Závěrečná ustanovení

Tímto nařízením není dotčeno použití

- a) zvláštních pravidel stanovených v dohodách mezi Společenstvím a třetími zeměmi;
- b) právních předpisů Společenství v oblasti zemědělství a nařízení Rady (ES) č. 3448/93 ze dne 6. prosince 1993 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů¹, nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ze dne 7. listopadu 2006 o glukose a laktose² a nařízení Rady (EHS) č. 2783/75 ze dne 29. října 1975 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin³. Toto nařízení se použije doplňkově k uvedeným nařízením a odchylně od jejich ustanovení, která vylučují uložení antidumpingových cel;

¹ Úř. věst. L 318, 20.12.1993, s. 18.

² Úř. věst. L 312, 11.11.2006, s. 1.

³ Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 104.

- c) zvláštních opatření, pokud nejsou v rozporu se závazky přijatými v rámci GATT.

Článek 23

Zrušení

Nařízení (ES) č. 384/96 se zrušuje.

Zrušením nařízení (ES) č. 384/96 však není dotčena platnost řízení zahájených na jeho základě.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 24
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V... dne

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a jeho následné změny

Nařízení Rady (ES) č. 384/96

(Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1)

Nařízení Rady (ES) č. 2331/96

(Úř. věst. L 317, 6.12.1996, s. 1)

Nařízení Rady (ES) č. 905/98

(Úř. věst. L 128, 30.4.1998, s. 18)

Nařízení Rady (ES) č. 2238/2000

(Úř. věst. L 257, 11.10.2000, s. 2)

Nařízení Rady (ES) č. 1972/2002

(Úř. věst. L 305, 7.11.2002, s. 1)

Nařízení Rady (ES) č. 461/2004

(Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 12)

článek 1

článek 3, pouze pokud se týká odkazu
na nařízení (ES) č. 384/96.

Nařízení Rady (ES) č. 2117/2005

(Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 17)

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 384/96	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 3 první věta	Čl. 2 odst. 3 první pododstavec
Čl. 2 odst. 3 druhá věta	Čl. 2 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 2 odst. 4	Čl. 2 odst. 4
Čl. 2 odst. 5 první věta	Čl. 2 odst. 5 první pododstavec
Čl. 2 odst. 5 druhá věta	Čl. 2 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 2 odst. 5 druhý a třetí pododstavec	Čl. 2 odst. 5 třetí a čtvrtý pododstavec
Čl. 2 odst. 6 až 9	Čl. 2 odst. 6 až 9

Čl. 2 odst. 10 písm. a) až h)

Čl. 2 odst. 10 písm. i) první věta

Čl. 2 odst. 10 písm. i) druhá věta

Čl. 2 odst. 10 písm. j) a k)

Čl. 2 odst. 11 a 12

Čl. 3 odst. 1

Čl. 3 odst. 2

Čl. 3 odst. 3

Čl. 3 odst. 4

Čl. 3 odst. 5 až 9

Čl. 4 odst. 1 úvodní slova

Čl. 4 odst. 1 písm. a)

Čl. 2 odst. 10 písm. a) až h)

Čl. 2 odst. 10 písm. i) první pododstavec

Čl. 2 odst. 10 písm. i) druhý pododstavec

Čl. 2 odst. 10 písm. j) a k)

Čl. 2 odst. 11 a 12

Čl. 3 odst. 1

Čl. 3 odst. 2 úvodní slova a písm. a) a b)

Čl. 3 odst. 3

Čl. 3 odst. 4 úvodní slova a písm. a) a b)

Čl. 3 odst. 5 až 9

Čl. 4 odst. 1 úvodní slova

Čl. 4 odst. 1 písm. a)

Čl. 4 odst. 1 písm. b)	Čl. 4 odst. 1 písm. b) úvodní slova a body i) a ii)
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 2 první pododstavec úvodní slova a písm. a), b) a c)
	Čl. 4 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 4 odst. 3 a 4	Čl. 4 odst. 3 a 4
Články 5 až 22	Články 5 až 22
Článek 23	-
-	Článek 23
Čl. 24 první pododstavec	Článek 24
Čl. 24 druhý pododstavec	-
-	Příloha I
-	Příloha II